

ಕೆಲುವರಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಉರಿಯುತ್ತಿತ್ತು.. ಉರ ಪಕ್ಕದ ಸಿಟಿ ಸಂಪರ್ಕನೆಯಲ್ಲಿ ಆಗಾಗ ಆ ಧ್ವನಿಯೊಂದಿಗೆ ಕಾಣುವ ದುರಗನು ಕಂಡರೆ ಅವರ ಕಣ್ಣ ಕೆಂಪಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಸಂಗಮ್ಮಳು ಆ ವಿಷಯ ಕವಿಗಳ ದಿನುದಿಂದ ಆ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದ ದುರಗನಿಗೆ ಉರು ದುಗ್ಗಮ್ಮನ ಕಟ್ಟಿಯಡಿ ಅವಶ್ಯ ಹಿರೇಮಗ ಭೀಮಪ್ಪ ಆ ದಿನ ಎದುರಾಗಿ ‘ಲೇ ದುರಗಪ್ಪ... ನಮ್ಮರೆ ಮೌನೈ ಕಂಪಿಸೋರು ಬಂದಾರಲ್ಲಾ ಅವು ಮುದ್ದಿ ಹಸರಿಗೆ ಹೊಲಾ ತಗೊಂಡುಪಾ... ಪಕ್ಕೆಕ್ಕೆ 30 ಸಾವಧಂಗ... ಉರು ಹಿರೇರ ಮುಗುಸಿದ್ದು... ಭೂಮಿ ಇವತ್ತಿದ್ದಿತು, ನಾಳೆ ಹೋದಿತು... ಚೋಲೋ ದುಡ್ಡಾತು ಕೊಟ್ಟಾರೂ... ಮುದ್ದಿನೂ ಸೈ ಮಾಡುಲ್ಲಂದಿತ್ತು... ಇದು ಹೊಲದ ಪತ್ತಲ್ಲ... ರೇಷನ್ ಕಾಡಿನ ಪತ್ತ ಸೈ ಮಾಡು ಅಂದೆ. ಆಗ ಮಾಡ್ಯೋ..’ ಎಂದು ಆತನು ಒದೆ ಉಪರಿನಲ್ಲಿ ಮಾತು ಮುಗಿಸಿ, ವರುಟಾದ ಆ ಬಿಂಬಿ ಹಾಳೆ ಮುಂದಿಟ್ಟಾಗ ದುರಗನು ತಲುಮಲ್ಗಳಿಂದಿದ್ದನು.

‘ನಿನ್ನ ಹೊಲಾ ಏನು ಆಗುಲ್ಲಿಮಾಡ್ಯಾ... ಆ ಹೊಲಾ ಉಳಿಸಾ ಜಾಬಾರಿ ನಂಗಿದ್ದು’ ಎಂದು ಕೆಲ ದಿನಗಳ ಹಿಂದಫೇರೆ ದುರಗನು ಸಂಗಮ್ಮಣ ಮಾತು ಕೊಟ್ಟಿ ಕೈ ಮುಟ್ಟಿದ್ದನು. ಅದರೆ, ಪರಿಸಿತಿ ಕೈ ಮೀರಿ ಸಂಗಮ್ಮಳ ಅತ್ಯ ಮಾರಾಟದ ಪತ್ತ ಕಂಡು ತಲುಮಲ್ಗಳಿಂದಿದ್ದ ದುರಗನು ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಲೇ ‘ಅಯ್ಯ ಸಂಗಮ್ಮನ ಹೊಲಾನ ಆಕಿ ಮಕ್ಕೆ ಯಾರ ಕಂಪಿದವುಗೆ ಮಾರಿದುತ್ತಲ್ಲಾ ಎವ್ವಾ... ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಅವೋಕೇ ಜೋಡು ಆದ್ದು ಕಂಪನೆವು ಅಂತಿಮಿ... ಅವು ಮನಿ ಹಾಳಾಗಿ... ವಕೀಲಾಗಿ ಇಡೀ ದೇಶದ ಸುದ್ದಿನ ಮಾತಾಡಿದ್ದ ನೀನು... ಸಂಗಮ್ಮನ ಹೊಲಾ ಉಲ್ಲಿವಂಗ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಬಿಡಾ ಎವ್ವಾ ನೀನು...’ ಎಂದು ತನ್ನವ್ಯಳು ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವುನ ಎದುಗೆ ಭುಂಗ ಚುಚ್ಚಿದಂತುನಿಸಿ ತಡ ಮಾಡುದೇ ಗುಡಿಸಲತ್ತ ರಭಸದಿನದಲೇ ಹೋದನು ದುರಗ.

ಹೊಲ ಮಾರುವ ಸುಧಿಯು ಉರಲ್ಲಿ ಹರಡಿ, ಮನನೆಂದು ಭಯಗೊಂಡಿದ್ದಳೇನೋ ಘೋಗಿ, ಘೋಗಿಗೂ ದುರಗನು ಬರುವುದನ್ನು ಕಾದು ಕೂತಿದ್ದ ಸಂಗಮ್ಮಳು ಅವುನ ಹೆಚ್ಚೆ ಸಪ್ಪುಳ ಕೆಲ್ಲಿ, ‘ಎವ್ವಾ ದುರಗಳ್ಳಾ ನಿಮ್ಮಾಂವ ಭೀಮಪ್ಪ ಗುಡಸಲುಕ ಬಂದ ರೇಳನೋ ಕಾಡಿಂದಿದು ಅಂತ ಹೇಳಿ ಬಿಳಿ ಹಾಳೆ ಮಾಲೆ

ನನ್ನ ಹೆಬ್ಬಣ್ಡು ಒತ್ತಿಸಿಕೊಂಡ ಹೋಗಿದ್ದಪ್ಪು... ನಂಗಾಕ ಹೋಟ್ಟ ಬುಗುಲ್ಲಾ ಬುಗುಲ್ಲಾ ಅನ್ನಕತ್ತೆತ್ತಿ... ನಮ್ಮ ಉರ ಗುಡ್ಕು ಯಾರ ಕಂಪಿಸೋರು ಬಂದಾರಂತ... ಅವೇನ ಹೊಲ ಕೇಳಕತ್ತಾವಂತ ನಂಗ ಬಾಳಷ್ಟ ಹೇಳ್ಟು... ನಂಗಾಕ ನಿಧಾನ ಅಗುವಲ್ಲಪಾ... ದವ್ವು ನನ್ನ ಹೊಲನಾ ಆಕಿ ಮಕ್ಕ ಹಸ್ತಿಲೆ ಮಾಡು ಎವ್ವಾ...’ ಎಂದು ಸಂಗಮ್ಮ ನೋಂದು ಅನ್ನತ್ತಲೇ ದುರಗನಿಗೇ ತಾನು ಅವಥಿಗೆ ಏನು ಹೇಳಬೇಕೋ ಎಂದು ತೋಚದೇ ಬಾವಿಕಟ್ಟಿಗೆ ಬರಿದನು.

ಜೀವತತ್ವ ಸಂಗಮ್ಮ ಹಣ್ಣಬೀವಕ್ಕು ಸಿಗಬೇಕು ಅಸ್ತಿ ಅನ್ನವು ಅವುಳ ವಿಚಾರ, ಉಬಕೋರುತನದ ಆ ಖಾಸಗಿ ಕಂಪುವಿ, ಮಾನವಿಂಯತೆ ಮರೆತ ಆ ಅವರು, ತನ್ನ ನ್ಯಾಯಪರ ವಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬೆಲೆ ಕೊಡದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ... ಅದು ಇದು ಎಲ್ಲವೂ ಬಿಡುದಂತೆ ಕಾಡಿ ಬಳ್ಳಿರೆಯೊಂದಿಗೆ ದುರಗನು ಮರಳಿ ಪಟ್ಟಣಿದ ಹಾದಿ ಹಿಡಿಯಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಅತ್ತ ಹೊರಣನು. ಅಲ್ಲಿ, ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ‘ಪ್ರಾಣ ಕೊಡ್ಡಿವಿ... ಭೂಮಿ ಕೊಡುಂಗಿಲ್ಲ...’ ಎಂದು ಘೋಷಣೆ ಹಾಕುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ ಆ ಗುಂಪನ್ನು ಕಂಡನು. ‘ನಮ್ಮನ್ನ ಸಾಹವ, ಜ್ಞಾಪಾನ ಮಾಡುವ ಭೂಮಿ ಬಿಡುಲಾರೆವು...’ ಖಾಸಗಿ ಕಂಪನಿಗಳಿಗೆ ಮಣ್ಣ ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ.’ ಎನ್ನುವ ಅವರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡು ದುರಗನು ತನು ನಿರಾಳಾದನು.

ಕೆಲ ಹೊತ್ತಿನ ತರುವಾಯ ಅವರು ‘ನಿಮಗೆ ಹಣ ಕೊಡ್ಡಿವಿ ನಮುಗು ಭೂಮಿ ಕೊಡ್ಡಿ... ಫಾನು ಹಾಕ್ಕಿದಿವಿ...’ ಎಂದನ್ನುತ್ತ ಮಾತಿಗಿಲಿದಿದ್ದನ್ನು ದುರಗನು ನೋಡಿದನು. ಭೂಮಿ ಉಳಿವಿಗಾಗಿ ನಡೆದಿದ್ದ ಹೋರಾಟವು, ರಸ್ತೆ ತಡೆಯು ಉಪುವಾಸ ಸತ್ಯಾಗರಕ್ಕೆ ಮಾರಾಟಾಗಿ ಅದು ಯಶಸ್ವಿಯಾಯಿತು ಅನ್ನತ್ತಲೇ ಮರುದಿನಕ್ಕೆ ಮುಗಿದು ಹೋಗಿ ಕೆಲವು ಹೋರಾಟಗಾರರು ನೋಟು ಎಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬ ಸುಧಿಯು ಸಹ ದುರಗನ ಕಿವಿಗೆ ಬೀದಿತ್ತು.

ಮತ್ತೆನೋ ವಿಚಾರಿಸ ದುರಗನು ಮರಳಿ ತನ್ನಿರತ್ತ ಬರುತ್ತಲೇ ಉರ ಓಣಿಗಳು ಕತ್ತಲು ಪದುವಾಡತೋಡುಗಿದ್ದವು. ಮೂಡಣ ಕೆಂಪೇರುತ್ತಲೇ